

Sagsøgerens påstande

- Principalt: Kommissionens afgørelse af 20. april 2011 om Danmarks foranstaltninger for TV2/Danmark (C 2/2003) annulleres, for så vidt som den fastslår, at de undersøgte foranstaltninger udgjorde statsstøtte omfattet af artikel 107, stk. 1, TEUF (afgørelsens punkt 101, 153 og konklusionens afsnit 1).
- Subsidiært: Kommissionens afgørelse af 20. april 2011 om Danmarks foranstaltninger for TV2/Danmark (C 2/2003) annulleres, for så vidt som den fastslår:
 - at de undersøgte foranstaltninger alle udgjorde ny og dermed anmeldelsespligtig støtte (afgørelsens punkt 154 og konklusionens afsnit 1),
 - at de licensmidler, der i årene 1997-2002 blev overført til TV2 og derefter videreført til regionerne, udgjorde statsstøtte til TV2 (afgørelsens punkt 194) og
 - at de reklamemidler, der i årene 1995 og 1996 samt ved TV2-Fondens nedlæggelse i 1997 blev overført fra TV2-Fonden til TV2, udgjorde statsstøtte til TV2 (afgørelsens punkt 90, 92, 193 og 195 med tabel 1).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøger gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF, artikel 14 TEUF og Amsterdamprotokollen. Det er således sagsøgers opfattelse:

- at sagsøger ikke modtog statsstøtte, idet de undersøgte foranstaltninger ikke gav TV2/Danmark en fordel i artikel 107 TEUF's forstand, men blot udgjorde en godtgørelse for de public-service ydelser, TV2/Danmark har leveret. Sagsøger gør gældende, at Kommissionen ikke har anvendt Altmark-betingelserne i overensstemmelse med deres ånd og formål og med urette har fundet, at anden og fjerde Altmark-betingelse ikke var opfyldt,
- at den påståede støtte til TV2/Danmark i form af licensmidler og fritagelse for selskabsskat ikke udgjorde ny støtte i procedureforordningens⁽¹⁾ forstand, idet der var tale om ordninger, der stammer fra tiden før Danmarks medlemskab af EU,
- at licensmidler, der via TV2/Danmark blev videreført til TV2-Regionerne i årene 1997 til 2002, ikke kan kvalificeres som statsstøtte til TV2/Danmark, da TV2/Danmark ikke var den reelle modtager af disse midler, og
- at de midler, der blev overført fra TV2 Reklame A/S via TV2-Fonden til TV2/Danmark, og som hidrørte fra salg af

reklamer, ikke udgjorde statsstøtte, da der var tale om betaling for TV2/Danmarks visning af reklamer på TV2/Danmarks sendeflade.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel [108 TEUF] (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 2. januar 2012 — Frankrig mod Kommissionen**(Sag T-1/12)**

(2012/C 80/35)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues og J. Gstalter, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af afgørelse K(2011) 7808 endelig af 24. oktober 2011, hvorved den omstrukturingsstøtte, som de franske myndigheder har til hensigt at yde til fordel for SeaFrance SA i form af en kapitalforhøjelse og lån fra SNCF til SeaFrance, erklæres uforenelig med det indre marked.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF, idet Kommissionen fandt, at fornuften ved de to lån fra SNCF skulle vurderes i sammenhæng med rednings- eller omstrukturingsstøtten. Dette anbringende falder i to led, der er baseret på:
 - for det første den omstændighed, at Kommissionen har fejlfortolket Rettens dom af 15. september 1998, BP Chemicals mod Kommissionen (T-11/95, Sml. II, s. 3235), og

- for det andet subsidiært, at Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af Rettens dom.
- 2) Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF, idet Kommissionen herudover fandt, at de franske myndigheder ikke har påvist, at de to lån fra SNCF isoleret vurderet blev ydet til en markedskurs. Dette anbringende falder i to led, der er baseret på:
- for det første den omstændighed, at Kommissionen på en urigtig måde har udelukket anvendelsen af Kommissionens meddelelse af 19. januar 2008 om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten⁽¹⁾ på de to pågældende lån, og
- for det andet den omstændighed, at Kommissionen urigtigt har antaget, at den pågældende markedskurs skulle være omkring 14 % for at være forenelig med markedet.
- 3) Det tredje anbringende vedrører retlige fejl og den omstændighed, at Kommissionen fandt, at omstrukturingsstøtten var uforenelig med artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF fortolket i lyset af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 345 TEUF, der fastsætter, at traktaterne ikke foregriber reglerne i medlemsstaterne vedrørende systemet for ejendomsrettigheder.

⁽¹⁾ EUT L 14, s. 6.

Sag anlagt den 9. januar 2012 — Interbev mod Kommissionen

(Sag T-18/12)

(2012/C 80/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Morrier og A. Bouviala)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 13. juli 2011 om statsstøtte SA 14974 (C 46/2003) — Frankrig — om bidrag til fordel for Interbev K(2011) 4923 endelig, endnu ikke trykt i *Den Europæiske Unions Tidende*, annulleres, for så vidt som den dels kvalificerer de foranstaltninger, som gennemførtes af Interbev mellem 1996 og 2004 inden for annoncevirksomhed, reklamevirksomhed, teknisk bistand og forskning og udvikling, som statsstøtte, dels kvalificerer de udvidede frivillige bidrag, som anvendtes til at finansiere disse foranstaltninger med statsmidler, som en integrerende del af de nævnte foranstaltninger, som statsstøtte.
- Subsidiært annulleres Kommissionens afgørelse af 13. juli 2001 om statsstøtte SA 14974 (C 46/2003) — Frankrig — om bidrag til fordel for Interbev K(2011) 4923 endelig, endnu ikke trykt i *Den Europæiske Unions Tidende*, for så vidt som den opfordrer de nationale retsinstanser til at tage skridt med henblik på tilbagebetaling af de udvidede frivillige bidrag (den anfægtede afgørelse, punkt 201 og 202).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører utilstrækkelig begrundelse for den anfægtede afgørelse i henhold til artikel 296 TEUF og navnlig betingelserne om i) en selektiv økonomisk fordel for deltagerne i produktionsgrenen for kvæg og får, ii) de foranstaltninger, der kan tilskrives staten, som er udført af sagsøgeren, iii) indgreb i konkurrencen og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og iv) den nødvendige forbindelse mellem de foranstaltninger, der udført af sagsøgeren og de udvidede frivillige bidrag, der også benævnes frivillige obligatoriske bidrag, der er pålagt mellem 1996 og 2004.
- 2) Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF for så vidt som de foranstaltninger, der er truffet af sagsøgeren mellem 1996 og 2004:
- ikke kan tilregnes staten, og de udvidede frivillige bidrag ikke udgør statsmidler og på ingen måde kan tilregnes den franske stat
- ikke udgør en økonomisk fordel for en eller flere modtagere
- ikke påvirker konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, end ikke potentielt.